

Pianissimo

La història. París, avui. Mathieu Malinski, talent pianístic en brut, toca al Metro i Pierre Geitner, director del Conservatori Superior de Música, li brinda l'oportunitat d'estudiar a la institució, però el noi ho refusa.

Les formes. Si hi ha un gènere súper-codificat aquest és el melodrama. Si, a més, l'assumpte temàtic va de superació personal interclassista, aleshores el melodrama deriva en culebró aigualit i esquemàtic.

En aquest sentit, 'La clase de piano' (Au bout des doigts, Al final dels dits) hauria d'estudiar-se a les facultats cinematogràfiques com a exemple d'allò que mai no s'ha de fer. Des del simplista guió, incapaç de dissenyar personatges creïbles i capaç de plantejar situacions

increïbles, passant per la tòpica posada en escena (barris lumpen, cases burgeses i sofisticades aules de música), aquest fulletó interracial i pseudo-comèdia juvenil, per moments enfila l'estil del publireportatge audiovisual sobre un gran catàleg de pianos de cua, així com de les excel·lències artístiques d'estudiar en un cònservatori 'comme il faut'. Tampoc no es desaprofita l'oportunitat de girar un 'tour operador' pel París turístic vora el Sena,

amb Notre Dame al fons de la nit. El perpetrador de semblant desgavell (presumptament) fílmic és Ludovic Bernard, que fins ahir s'havia guanyat les garrofes fent d'ajudant de direcció. Allò que encara no ha après el voluntariós Ludovic Bernard és on col·locar la càmera i deixar-la estàtica perquè els protagonistes i secundaris puguin dominar dramàticament l'escena. En especial, si intèrprets de la categoria de Lambert Wilson i Kristin

Scott Thomas es presten a posar el seu 'careto' en un film bàsicament alimentari. Tot plegat, 'La clase de piano' ve a ser un repàs particular sobre el do re mi fa sol i un cert llustre de cultura musical.

El fons. La tècnica és primordial, però l'emoció és

La clase de piano

Director: Ludovic Bertrand.

Intèrprets: Jules Benchetrit, Lambert Wilson.

França. 106'. Funatic Lleida.

qui ens enganxa.

La imatge. Mathieu 'tocant' mentalment el piano en assaltar la mansió aristocràtica.

La frase. 'La humildad es la base indispensable de un músico', que sosté la professora Kristin Scott Thomas. Potser. ¿Quants músics se n'han anat al clot per la supèrbia?

La recomanació. Adelerats pels fulletons televisius de sobretaula, i per fer una musical migdiada entre pianos.